

## Pytania prejudycjalne

Pytania prejudycjalne są identyczne jak pytania prejudycjalne 1, 2, 3, 5 i 6 zadane w sprawie C-224/19. <sup>(1)</sup>

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2019, C 246, s. 4

### Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy) w dniu 24 stycznia 2020 r. – Telekom Deutschland GmbH / Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-34/20)

(2020/C 137/47)

Język postępowania: niemiecki

## Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

## Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Telekom Deutschland GmbH

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

## Pytania prejudycjalne

1. a) Czy w przypadku, w którym taryfa telefonii komórkowej, która przewiduje w odniesieniu do ruchu mobilnego miesięczny limit ilości danych, po którego zużyciu następuje redukcja prędkości transmisji, może zostać nieodpłatnie rozszerzona o opcję taryfową, na podstawie której można korzystać z określonych usług tak zwanych partnerów treściowych przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego bez wliczania ilości danych zużytej w wyniku korzystania z tych usług do miesięcznego limitu ilości danych określonego w taryfie telefonii komórkowej, przy czym jednak użytkownik końcowy wyraża zgodę na ograniczenie maksymalnej przepustowości do 1,7 Mbit/s dla transmisji strumieniowej wideo niezależnie od tego, czy chodzi o transmisję strumieniową wideo partnerów treściowych czy innych dostawców, art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2120 <sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że porozumienia dotyczące cech usług dostępu do internetu, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2120, muszą spełniać wymogi określone w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/2120?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. a): czy art. 3 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie ograniczenie przepustowości należy uznać za spowolnienie kategorii usługi?
- c) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. b): czy pojęcie grożącego przeciążenia sieci w rozumieniu art. 3 ust. 3 akapit trzeci lit. c) rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono jedynie (grożące) wyjątkowe lub tymczasowe przeciążenia sieci?
- d) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. b): czy art. 3 ust. 3 akapit trzeci lit. c) rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie wymóg równego traktowania równoważnych rodzajów transferów danych sprzeciwia się ograniczeniu przepustowości, które ma zastosowanie jedynie w przypadku opcji dodatkowej, nie zaś w przypadkach pozostałych taryf telefonii komórkowej, a ponadto dotyczy tylko transmisji strumieniowej wideo?
- e) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. b): czy art. 3 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie ograniczenie przepustowości w zależności od zamówienia opcji dodatkowej, którą użytkownik końcowy może ponadto w każdej chwili dezaktywować na okres do 24 godzin, spełnia wymóg, zgodnie z którym kategoria usługi może być spowalniana jedynie tak długo, jak jest to konieczne dla osiągnięcia celów określonych w art. 3 ust. 3 akapit trzeci lit. a)–c) rozporządzenia (UE) 2015/2120?

2. a) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lit. b): czy art. 3 ust. 3 akapit drugi zdanie drugie rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie ograniczenie przepustowości jedynie w odniesieniu do transmisji strumieniowej wideo opiera się na obiektywnych różnicach w wymogach dotyczących technicznej jakości usług w zakresie określonych kategorii ruchu?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a): czy art. 3 ust. 3 akapit drugi zdanie trzecie rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że identyfikacja ruchu danych przypadającego na transmisję strumieniową wideo na podstawie adresów IP, protokołów, adresów URL i rozszerzeń SNI oraz w drodze tak zwanego pattern-matchingu, w przypadku którego określone informacje zawarte w nagłówku są porównywane z wartościami typowymi dla transmisji strumieniowej wideo, stanowi monitorowanie konkretnych treści ruchu?
3. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lit. a): czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie ograniczenie przepustowości jedynie w odniesieniu do transmisji strumieniowej wideo ogranicza prawo użytkowników końcowych w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2120?

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz.U. 2015, L 310, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Instrucción de San Bartolomé de Tirajana (Hiszpania) w dniu 25 stycznia 2020 r. – Postępowanie przeciwko VL**

**(Sprawa C-36/20)**

(2020/C 137/48)

*Język postępowania: hiszpański*

**Sąd odsyłający**

Juzgado de Instrucción de San Bartolomé de Tirajana.

**Postępowanie przeciwko**

VL

*Druga strona postępowania:* Ministerio Fiscal

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2013/32/UE (<sup>1</sup>) przewiduje przypadek wystąpienia z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej do innych organów, które nie są właściwe do jego rejestrowania zgodnie z prawem krajowym, w którym to przypadku państwa członkowskie zapewniają dokonanie rejestracji nie później niż sześć dni roboczych po wystąpieniu z takim wnioskiem.

Czy powyższy przepis należy interpretować w ten sposób, że należy uznać sędziów śledczych właściwych do orzekania o zatrzymaniu lub braku zatrzymania cudzoziemców zgodnie z hiszpańskim prawem krajowym za jedno z tych „innych organów”, [przed którymi] – mimo iż nie są one właściwe do zarejestrowania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – wnioskodawcy mogą wyrazić wolę złożenia takiego wniosku?

- 2) Czy w przypadku uznania sędziego śledczego za jeden z tych organów, art. 6 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE należy interpretować w ten sposób, że sędzia śledczy musi poinformować wnioskodawców o tym, gdzie i w jaki sposób można składać wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, oraz że w przypadku złożenia wniosku sędzia śledczy musi go przekazać właściwemu organowi zgodnie z prawem krajowym w celu zarejestrowania i rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także właściwemu organowi administracji w celu przyznania wnioskodawcy środków dotyczących przyjmowania, o których mowa w art. 17 dyrektywy 2013/33/UE (<sup>2</sup>)?